

2013. szeptember 12., csütörtök

59. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, az alelnöknek/főképviselőnek, az uniós tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a NATO Parlamenti Közgyűlésének és főtitkárnak.

P7_TA(2013)0383

Az Oroszország által a keleti partnerség országaira gyakorolt nyomás (a keleti partnerséggel foglalkozó közelgő vilniusi csúcstalálkozó kapcsán)

Az Európai Parlament 2013. szeptember 12-i állásfoglalása az Oroszország által a keleti partnerség országaira gyakorolt nyomásról (a közeljövőben Vilniusban megrendezésre kerülő keleti partnerségi csúcstalálkozóval összefüggésben) (2013/2826(RSP))

(2016/C 093/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 2013 novemberében Vilniusban megrendezésre kerülő keleti partnerségi csúcstalálkozóra,
  - tekintettel arra, hogy Ukrajna, Grúzia és Moldova várhatóan társulási megállapodást írhat alá vagy parafálhat az Európai Unióval, attól függően, hogy az egyes országok a tárgyalások mely szakaszában vannak; tekintettel különösen a szóban forgó társulások új, kibővített jellegére, mely széles körű és elmélyült kapcsolatok kialakítását teszi lehetővé az európai partnerekkel, és ennél fogva messze túllép a pusztán gazdasági előnyökön a szoros politikai és társadalmi kapcsolatok irányában;
  - emlékeztetve arra, hogy az Ukrajna nukleáris leszereléséről szóló 1994-es budapesti memorandum garanciákat nyújt Ukrajna számára az erő alkalmazásával vagy az azzal való fenyegetéssel szemben, továbbá támogatást biztosít az ország számára gazdasági kényszer révén történő nyomásgyakorlás kísérlete esetén;
  - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel a keleti partnerség keretében tett állandó kötelezettségvállalás a partnerországok számára átfogó ütemtervet kínál az állampolgáraik javát szolgáló reformok megvalósításához, míg az EU és a keleti partnerség országai között létrejövő társulási megállapodások és mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások az arra hajlandó és képes országok részéről tett kötelezettségvállalás arra, hogy számos területen elmélyítik és sikeresen megvalósítják a köztük folyó együttműködést;
- B. mivel a keleti partnerség társulási megállapodások megkötése felé haladó országaira való közelmúltbeli orosz nyomásgyakorlás, amely magában foglalta az ukrán exporttal szembeni célzott szankciókat, a moldovai borászati ágazatát sújtó kiviteli tilalmat, továbbá más, a Dnyeszteren túli régió válságának megoldásához vezető folyamatot ellehetetlenítő akadályokat, valamint az Örményországgal szembeni biztonsági vonatkozású fenyegetéseket, és amelynek célja, hogy arra kényszerítsék a keleti partnerség országait, hogy ne írják alá, illetőleg ne parafálják a társulási megállapodásokat vagy a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásokat, hanem csatlakozzanak az orosz vezetéssel létrehozott vámunióhoz, melyet Oroszország egy Eurázsiai Unióvá kíván kibővíteni, kényes helyzetbe hozta ezen országokat olyan geopolitikai kényszerek révén, amelyeket nem szabadna velük szemben alkalmazni;
- C. mivel a keleti partnerség országaira való nyomásgyakorlás, amely a jelenlegi gazdasági és politikai vonatkozásokon túl jövőbeli gazdasági korlátozások bejelentését is magában foglalja, jelzi Oroszország azon szándékát, hogy a keleti partnerség régióját a továbbiakban is a saját kizárólagos befolyási övezeteként tartsa számon, és célja annak akadályozása, hogy az említett országok társulási megállapodások révén szorosabbra fűzzék az EU-val fenntartott kapcsolataikat, és ez az eljárás nem egyeztethető össze a nemzeti szuverenitással, a kölcsönös bizalom és a jószomszédi kapcsolatok elvével;

2013. szeptember 12., csütörtök

- D. mivel a keleti partnerség országainak a Helsinki Záróokmánnyal összhangban szuverén joga, hogy egyenlő partnerekként kapcsolatokat építsenek bármely más, általuk szabadon választott partnerekkel;
- E. mivel most minden eddigénél fontosabb felhívni a figyelmet az EU keleti szomszédságára és magára a keleti partnerség projektjére gyakorolt riasztó nyomásra, melyet Oroszország vitat és megkérdőjelez;
- F. mivel az EU-val aláírt társulási megállapodás a jogállamiság megerősítését, a korrupció visszaszorítását és az emberi jogok fokozottabb tiszteletben tartásának biztosítását előmozdító politikai és jogi reformok végrehajtását vonja maga után; mivel a vámunió ezzel ellentétben nem foglal magában semmilyen, értékek érvényesítésével kapcsolatos feltételrendszert, ennél fogva nem értékelhető a belső reformok előmozdítójaként;
- G. mivel Oroszország rendszeresen kijátssza a befagyott konfliktusokkal kapcsolatos ütkártyáját a keleti partnerséghez tartozó bizonyos országok teljes szuverenitásának meggyengítése vagy aláásása érdekében, Moszkva geopolitikai és gazdasági érdekeinek megfelelően;
1. emlékeztet rá, hogy az egyenlőség és a szuverenitásban foglalt jogok tiszteletben tartása, a belügyekbe való be nem avatkozás, az államok közötti együttműködés, valamint a nemzetközi jogi kötelezettségek jóhiszemű teljesítése mint a Helsinki Záróokmányban vállalt elvek a független államok közötti nemzetközi kapcsolatok alapjai, ezért ezeket semmi esetre sem szabad megsérteni;
  2. sajnálattal állapítja meg, hogy a keleti partnerséggel foglalkozó vilniusi csúcstalálkozó közeledtével különböző fajta nyomásgyakorlásnak vannak kitéve a keleti partnerség azon országai, amelyek a társulási megállapodásuk aláírásáról vagy parafálásáról szóló tárgyalások végső szakaszában járnak; elfogadhatatlannak tartja ezt a nyomásgyakorlást; úgy véli továbbá, hogy a partnerországoknak az Európai Unióba való fokozatos integrálása összhangban áll azzal, hogy ezen országok jószomszédi viszony kialakítására törekszenek Oroszországgal, és felszólítja Oroszországot, hogy tartózkodjon minden olyan fellépéstől, amely egyértelműen ellentétes a Helsinki Záróokmányban rögzített, fent említett elvekkel; felszólítja az Orosz Föderációt, hogy ne helyezze további nyomás alá a keleti partnerség országait, és teljes mértékben tartsa tiszteletben szuverén jogukat arra, hogy saját maguk hozzák meg politikai döntéseiket;
  3. határozottan hangsúlyozza, hogy a keleti partnerség országainak szabad döntése, amely az Oroszországgal folytatott kereskedelmükre semmilyen hátrányos hatást nem gyakorol, nem vonhat maga után olyan következményeket, mint a kereskedelmi védintézkedések, vízumkorlátozások, a munkavállalói mobilitást akadályozó korlátozások vagy az állandósult konfliktusokba való külső beavatkozás; ezenfelül határozottan elutasítja, hogy az EU és Oroszország, valamint a keleti partnerség országai közötti kapcsolatok paradigmája a nulla összegű játszma legyen;
  4. meggyőződése, hogy a szóban forgó országokban végrehajtott, az uniós értékeken és normákon alapuló további politikai és gazdasági reformok végső soron Oroszország érdekeit szolgálják, mivel ez Oroszország határai mentén kiterjesztené a stabilitás, a jólét és az együttműködés térségét; emlékeztet rá, hogy az Unió továbbra is arra kéri Oroszországot, hogy a keleti partnerség országaival való építő jellegű együttműködés révén járuljon hozzá ehhez a folyamathoz;
  5. kéri a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ), hogy ne csupán tisztán kereskedelmi szempontból tekintsenek e fejleményekre, mivel a kereskedelmi dimenzió valójában nyílt politikai nyomásgyakorlást rejt, és lépjenek fel az Unió partnerei védelmében, egyúttal azt a határozott üzenetet közvetítve feléjük, hogy az Unió kiáll a keleti partnerség országainak európai törekvései és az erre irányuló döntései mellett;
  6. ismételten kijelenti, hogy határozottan támogatja a keleti partnerség azon országaival való társulási megállapodásoknak a vilniusi csúcstalálkozón történő parafálását és aláírását, amelyek készek és hajlandók ezen megállapodás megkötésére, amennyiben a vonatkozó követelmények teljesülnek; úgy véli, hogy ez új lendületet ad a fokozatos integrációnak, és alapvetően elmélyíti a kapcsolatokat, ezáltal válaszolva a szóban forgó országok európai törekvéseire; e tekintetben felhívja a keleti partnerség országait, hogy folytassák és fokozzák a jelenlegi munkájuk lezárására irányuló erőfeszítéseiket a csúcstalálkozót megelőző időszakban, és ne engedjenek a rájuk gyakorolt nyomásnak;
  7. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió kötelessége, hogy a szolidaritás szellemében kiálljon a keleti partnerség azon országai védelmében, amelyek ki vannak téve a nyílt, aggasztó és egyre fokozódó orosz nyomásgyakorlásnak, melynek célja ezen országok EU-val való társulásának megakadályozása, és kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy hozzanak konkrét és hatékony intézkedéseket a partnerországok támogatására;

2013. szeptember 12., csütörtök

8. emlékeztet rá, hogy a társulási megállapodások és a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások célja a partnerországok és az EU versenyképességének, gazdasági termelékenységének és teljesítményének fokozása, egyben oly módon tartva tiszteletben a keleti partnerség országainak Oroszországgal való együttműködését, amely valamennyi fél számára előnyökkel jár; rámutat, hogy a megállapodások ilyen módon nem ássák alá a keleti partnerség országai által a régióban hosszú ideje fenntartott kereskedelmi kapcsolatokat; sőt, véleménye szerint ezek nem tekinthetők összeegyeztethetetleneknek e kereskedelmi kapcsolatokkal, és hogy a társulási megállapodásokból és a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodásokból eredő kötelezettségek sérelme nélkül, mindennemű kereskedelmi vitát a Kereskedelmi Világszervezetben megállapított szabályokkal és kötelezettségekkel összhangban kell megoldani; kijelenti továbbá, hogy az EU kész segítséget nyújtani a keleti partnerségben részt vevő partnerországainak integrációs törekvéseikben oly módon, hogy a társulási megállapodások és a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi megállapodások aláírásakor támogatja ezek vonatkozó szakaszainak ideiglenes alkalmazását, a megállapodások parafálását és aláírását követően az előírt feltételek teljesülése esetén megszüntetve a felfüggesztett kölcsönök és segítségnyújtási programok befagyasztását, és folytatva a vízumkönnyítést célzó intézkedéseket és a vízummentes utazás lehetőségének megvalósítását;

9. rámutat, hogy az európai integrációhoz általános többségi támogatásra van szükség a társulási megállapodások parafálására és megkötésére várakozó országokban; mindazonáltal sürgeti a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy a polgárok Európa melletti elköteleződésére vonatkozó politikai konszenzus megerősítéseként fokozza a keleti partnerség láthatóságának és hozadékának a partnerországok lakosságával való jobb megismertetésére irányuló erőfeszítéseit; kéri, hogy a közeli jövőben dolgozzanak ki és indítsanak széleskörű tájékoztató és figyelemfelhívó kampányt az érintett partnerországokban a társulási megállapodások jellegéről, előnyeiről és a hozzájuk kapcsolódó követelményekről;

10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamoknak, a keleti partnerséghez tartozó országok kormányainak és parlamentjeinek, illetve Oroszország kormányának és parlamentjének, az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének, valamint az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek.

P7_TA(2013)0384

Az EU belső biztonsági stratégiája

Az Európai Parlament 2013. szeptember 12-i állásfoglalása az Európai Unió belső biztonsági stratégiájának végrehajtásáról szóló második jelentésről (2013/2636(RSP))

(2016/C 093/23)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió belső biztonsági stratégiájának végrehajtásáról szóló második jelentéssel kapcsolatos, 2013. április 10-i bizottsági közleményre (COM(2013)0179),

— tekintettel az Európai Unió belső biztonsági stratégiájáról szóló 2012. május 22-i állásfoglalására ⁽¹⁾,

— tekintettel a 2013. június 11-i állásfoglalására a szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás problémájáról megvalósítandó intézkedésekre és kezdeményezésekre vonatkozó ajánlások (időközi jelentés) ⁽²⁾,

— tekintettel a stockholmi programra és az annak végrehajtásáról szóló cselekvési tervre (COM(2010)0171),

— tekintettel az Európai Unió belső biztonsági stratégiájára, melyet a Tanács 2010. február 25-én fogadott el,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0207.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0245.